

[Landbrugsministeren]

gives der en konkurrencefordel til de foderblandinger, der fremstilles af landmænd til eget brug, samt til korn, der i uforarbejdet stand sælges tilbage til landbruget.

Med en afgiftssats på 3 pct. af interventionsprisen eller ca. 4,60 kr. pr. 100 kg vil der dog næppe ske nævneværdige investeringer i foderblandingsanlæg på landbrugsbedrifterne, og afgiften vil næppe i større omfang påvirke grovvarerbranchens indkøbsdispositioner.

I forbindelse med drøftelserne omkring medansvarssystemets nærmere udformning blev det nøje overvejet, hvorvidt det var muligt og hensigtsmæssigt at afgiftsbelægge både korn og kernerstatningsprodukter, de såkaldte kornsubstitutter. Ud fra især handelspolitiske betragtninger valgte man at fritage importeret korn og kornsubstitutter fra afgiften. I øvrigt kan der være grund til at understrege, at en direkte prisnedsættelse på korn næppe ville have påvirket importen af kornsubstitutter mere i nedadgående retning end en medansvarsafgift, idet verdensmarkedssituationen for bl.a. disse landbrugsprodukter bevirker, at importpriserne indretter sig efter det enkelte markeds kornpriseniveau.

Hertil kommer det væsentlige forhold, at importen af specielt »majs glutenfoder« og sojakager f.eks. fra USA ikke som følge af GATT-aftaler kan belægges med told eller afgifter. Når det gælder f.eks. Thailand, hvorfra den overvejende del af EFs import af maniok (eller tapioka) stammer, har Thailand for nylig indgået en frivillig importbegrænsningsaftale på maksimalt 5,5 mill. t. årligt (over 4 år maksimalt 21 mill. t.) til en importafgift på 6 pct.

Det er derfor ikke min opfattelse, at medansvarsafgiften på korn vil medføre en umiddelbar merimport af kernerstatningsprodukter set i forhold til den hidtidige imports omfang.

Jeg tror heller ikke, at medansvarsafgiften på korn vil bevirke et yderligere pres på de i forvejen store interventionslagre med korn.

Tværtimod er det netop hensigten med medansvarsafgiften, at de reducerede produktpriser vil bevirke en fortsat omlægning fra korn til andre vegetabiliske afgrøder.

Herved og ved hjælp af eventuelle andre fremtidige tiltag i EF-regie skulle kornproduktionen og dermed overskudslagrene be-

væge sig i en mere gunstig retning, end vi har set i de seneste år.

At man fra landbrugsministeriets side meget nøje vil følge den fremtidige udvikling på dette felt, er naturligvis en selvfølge.

Spm. nr. S 1459

Til forsvarsministeren (14/7 86) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvad vil der blive foretaget for effektivt at sikre våbendepoter hos hjemmeværnet mod indbrudstyveri, så alle og enhver ikke kan sikre sig våben ved at aflægge hjemmeværnets depoter et besøg?«

Begrundelse

De seneste våbentyverier i henholdsvis Brøndby og Høve bekræfter, at hjemmeværnets våben opbevares under utilstrækkeligt sikrede forhold.

Ved de seneste indbrud er der ifølge Jyllands-Posten den 13. juli 1986 – foruden maskingeværer, maskinpistoler og geværer – også stjålet panserbrydende raketvåben.

Terroristtruslen er ikke glemt, og trods sikkerhedskontrol i lufthavne vil det tilsyneladende være let for terrorister at skaffe sig våben på dansk jord.

Denne letfærdige måde at opbevare våben på kan efter spørgerens mening ikke fortsætte, og en sikringsændring må være påkrævet omgående.

Svar (22/7 86):

Forsvarsministeren (Engell):

Spørgsmålet lader formode, at alle og enhver blot kan forsyne sig med våben fra hjemmeværnets depoter. Det er naturligvis ikke tilfældet. I de to tilfælde, der er omtalt i begrundelsen for spørgsmålet, var der tale om regulære indbrud i to af hjemmeværnets depoter. I overensstemmelse med gældende sikkerhedsbestemmelser var vitale dele udtaget i alle de stjalne våben, som derfor ikke var funktionsduelige.

Imidlertid var gældende bestemmelser for opbevaring af våben ved et af depoterne ikke overholdt fuldt ud, hvorfor det lykkedes tyvene tillige at stjæle nogle vitale våbendele. Der er i den anledning indledt disciplinær